

Abstrakt

Poetiku prostoru v *Alexandrijském kvartetu* tvoří několikaúrovňová struktura. Tato poetika je úzce svázána s ústředním prostorem příběhu Alexandrií, která je zároveň jedním z témat románu. Jednotlivé roviny navrhuji v souvislosti s různými teoretickými koncepcemi, které následně využívám pro vlastní analýzu.

Alexandrie je nejprve estetickou kulisou příběhu, kterou ztvárňují popisné pasáže. Silně subjektivní a lyrizované popisy města zakládají celkové naladění vyprávění a potenciálně podporují experienciální iluzi čtenáře. Alexandrie a její specifičnost je dále modulována a tematizována jejími ozvláštněnými makrostrukturními podmínkami, které ohraničují Alexandrii jakožto autonomní fikční prostor s vlastními pravidly uvnitř fikčního světa románu. Součástí poetiky prostoru v románu je i ztvárnění časoprostorových aspektů skutečnosti (chronotopu), a to jak na úrovni příběhu, tak na úrovni vyprávění. Alexandrie je dále explicitní rétorikou i skrze sémantickou indexaci personifikována a vstupuje do sémantických vztahů s postavami a událostmi.

Jednotlivé úrovně se komplementárně doplňují a jsou součástí sémantického gesta románu. Alexandrie se stává samostatným znakem, mytickou entitou, jejíž význam interpretuji v poslední části této diplomové práce. V závěru jsou naznačeny možnosti srovnání poetiky prostoru v *Alexandrijském kvartetu*.